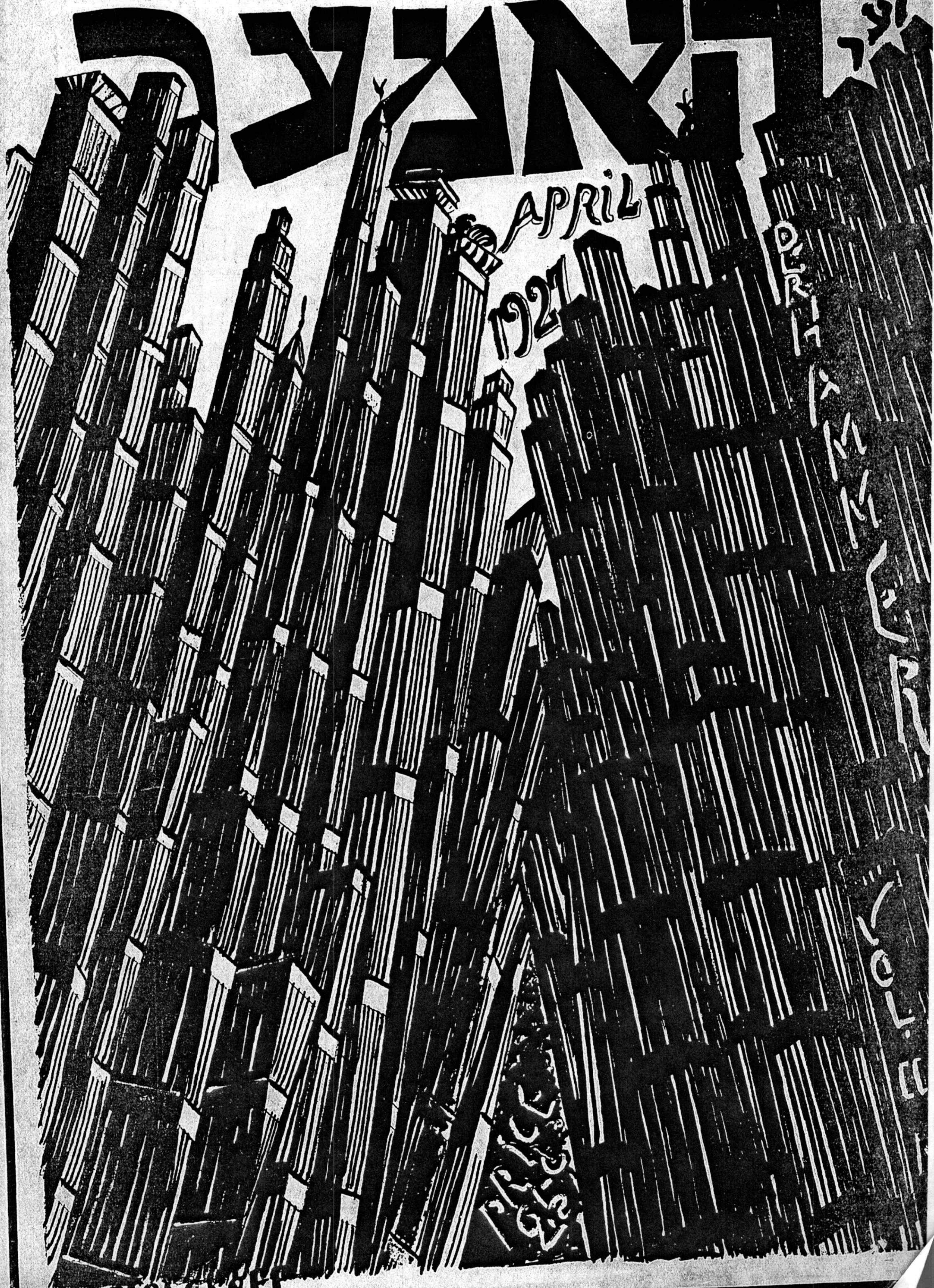

דער
האמער
APRIL
1927
DER HAMMER
VOL.

דער האמער
25c
APRIL
1928
VOL. 3 No 4
DER HAMMER
יאסל קאטלער

דער האמער
יאסל קאטלער
DER HAMMER
25¢
VOL II. №7
JULY 1927

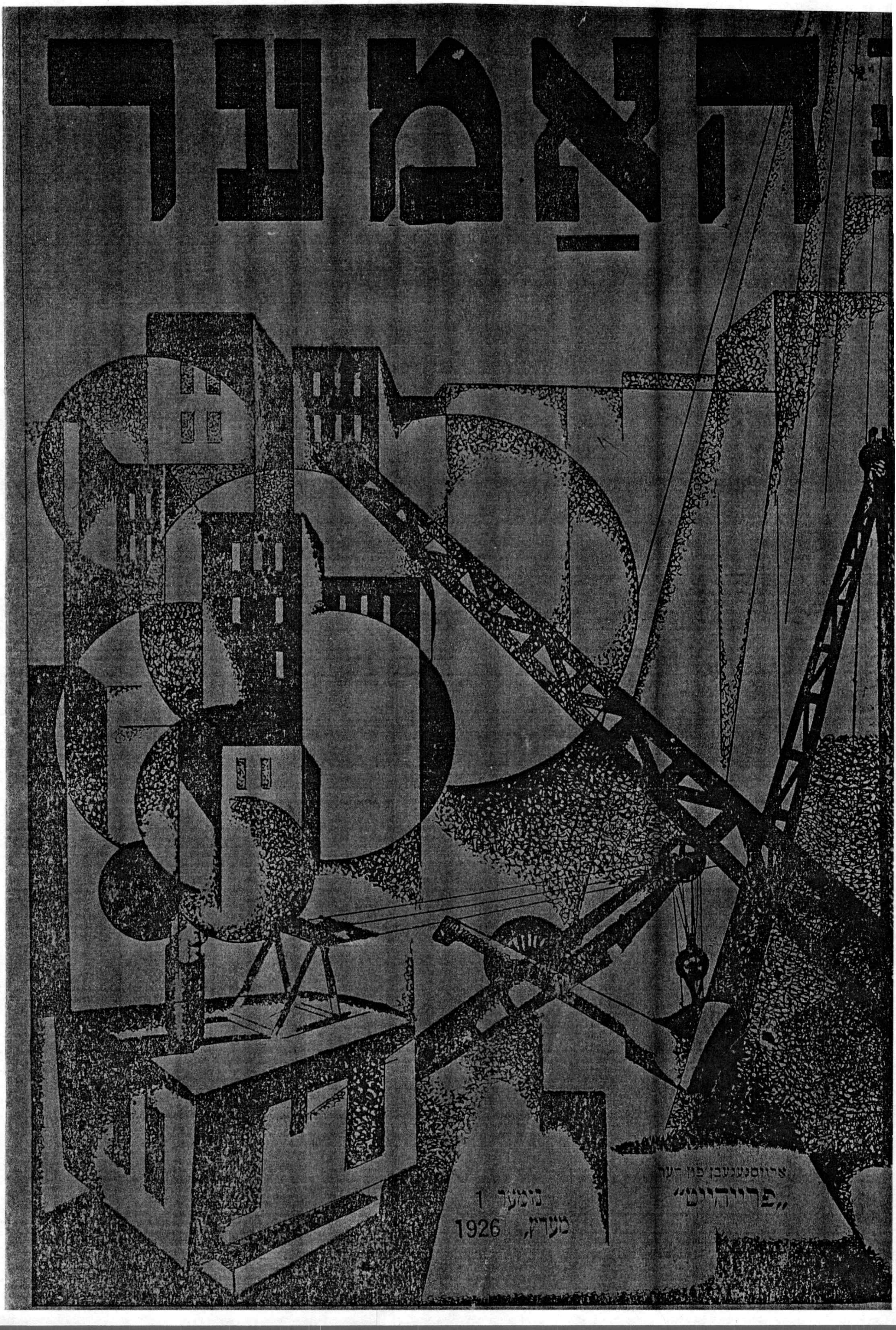
האַמער
נומער 1
מערץ, 1926
ארויסגעגעבן פון דער
„פרייהייט"

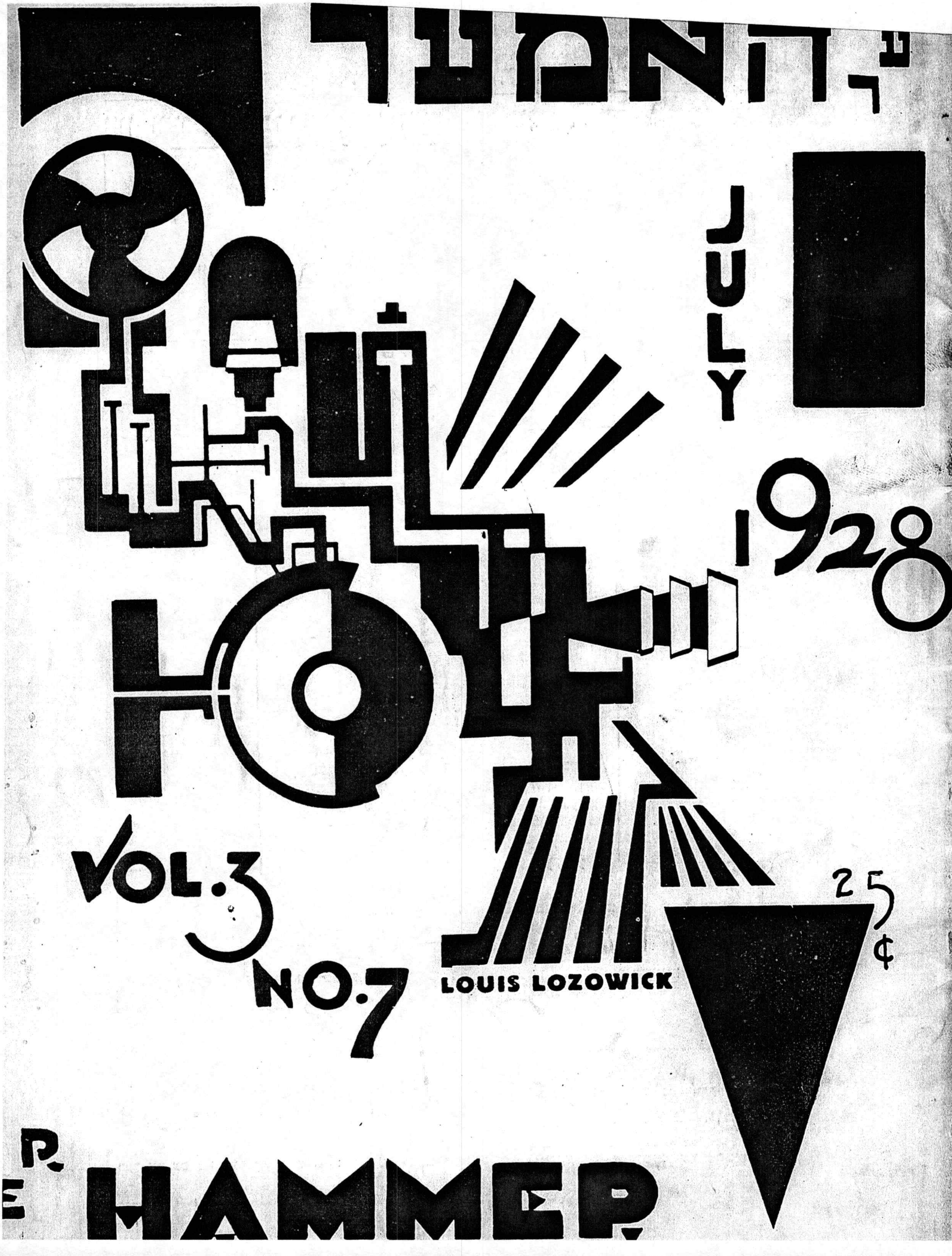
האמער
JULY
1928
VOL.3
NO.7
LOUIS LOZOWICK
25¢
HAMMER

דער האמער
DER HAMMER
25c
VOL·3
NO·8
AUG·1928
M. PASS

25¢ ~ FEB. 1928 ~ דער

האמער

VOL. 3
№ 2

· DER ·
HAMMER

פאס

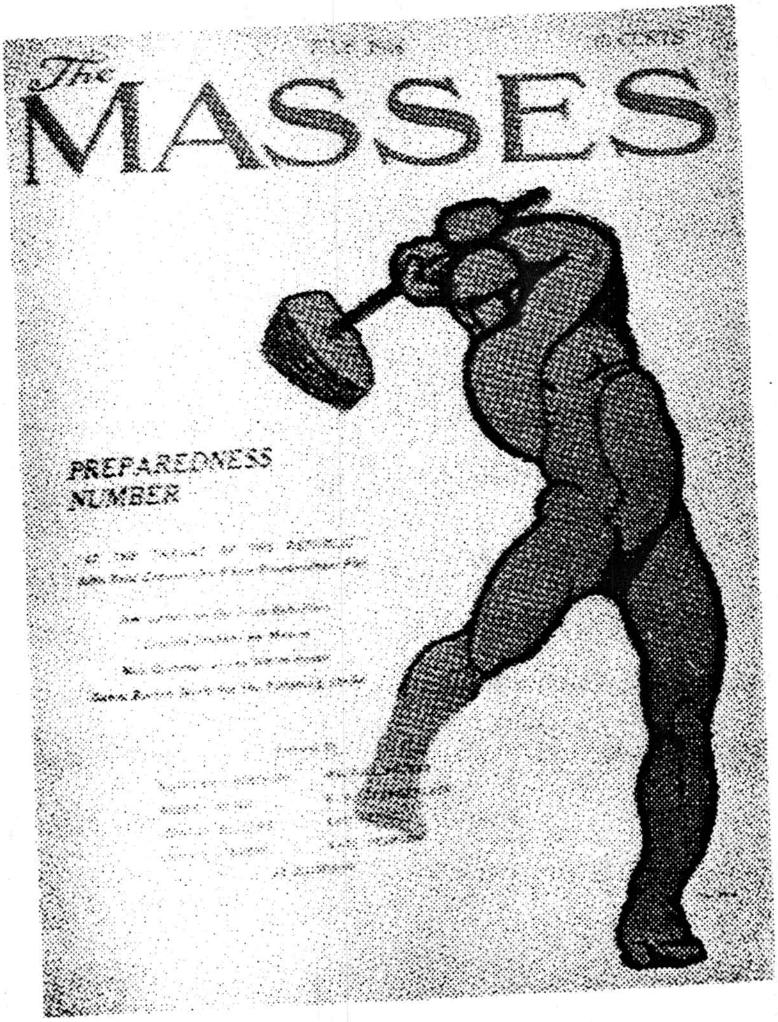
The MASSES
PREPAREDNESS
NUMBER

דער האַמער

DER HAMMER

נומער
8

OCTOBER
1926

25¢

דער האַמער
DER HAMMER • MARCH • 1936
15¢
פאַראייניגטער פראָנט
גראפער.

האמער

DER HAMMER — APRIL 1933

15¢

5:10

WILLIAM GROPPER

DER HAMMER

דער רויטער אַרבעטער און פויער

NOVEMBER, 1926

דער האמע

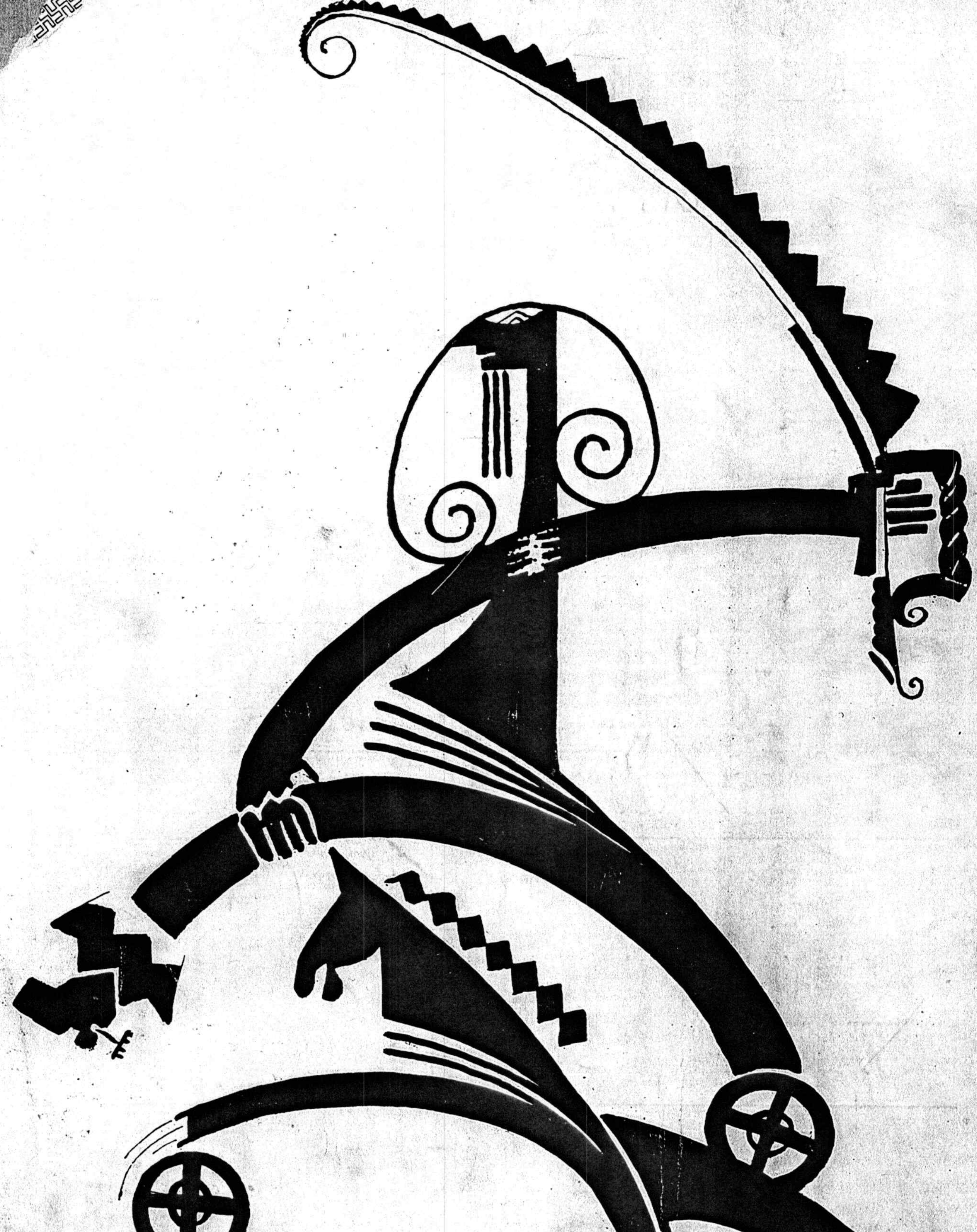

DER HAMMER

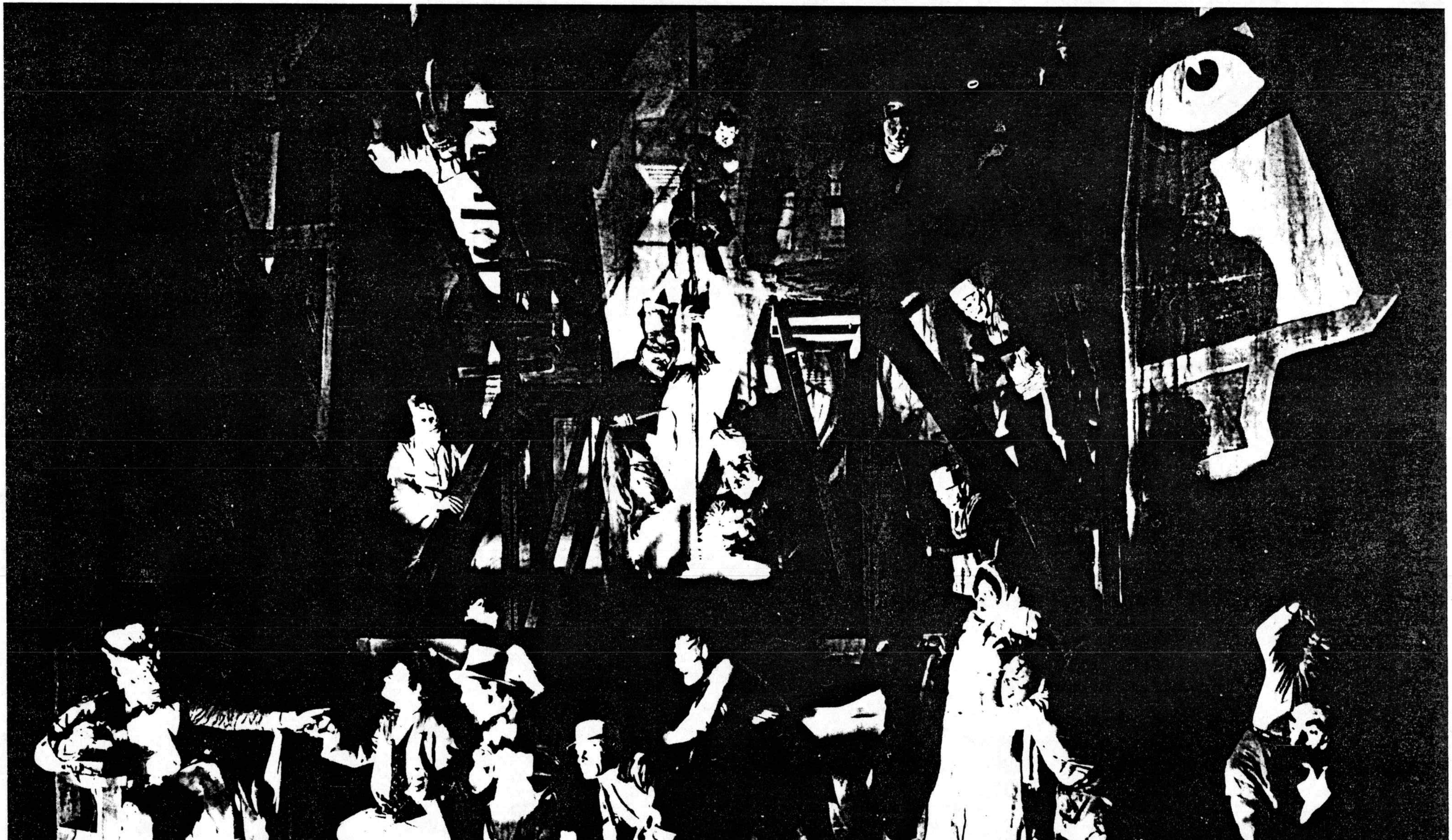

3 Hell as seen on stage.

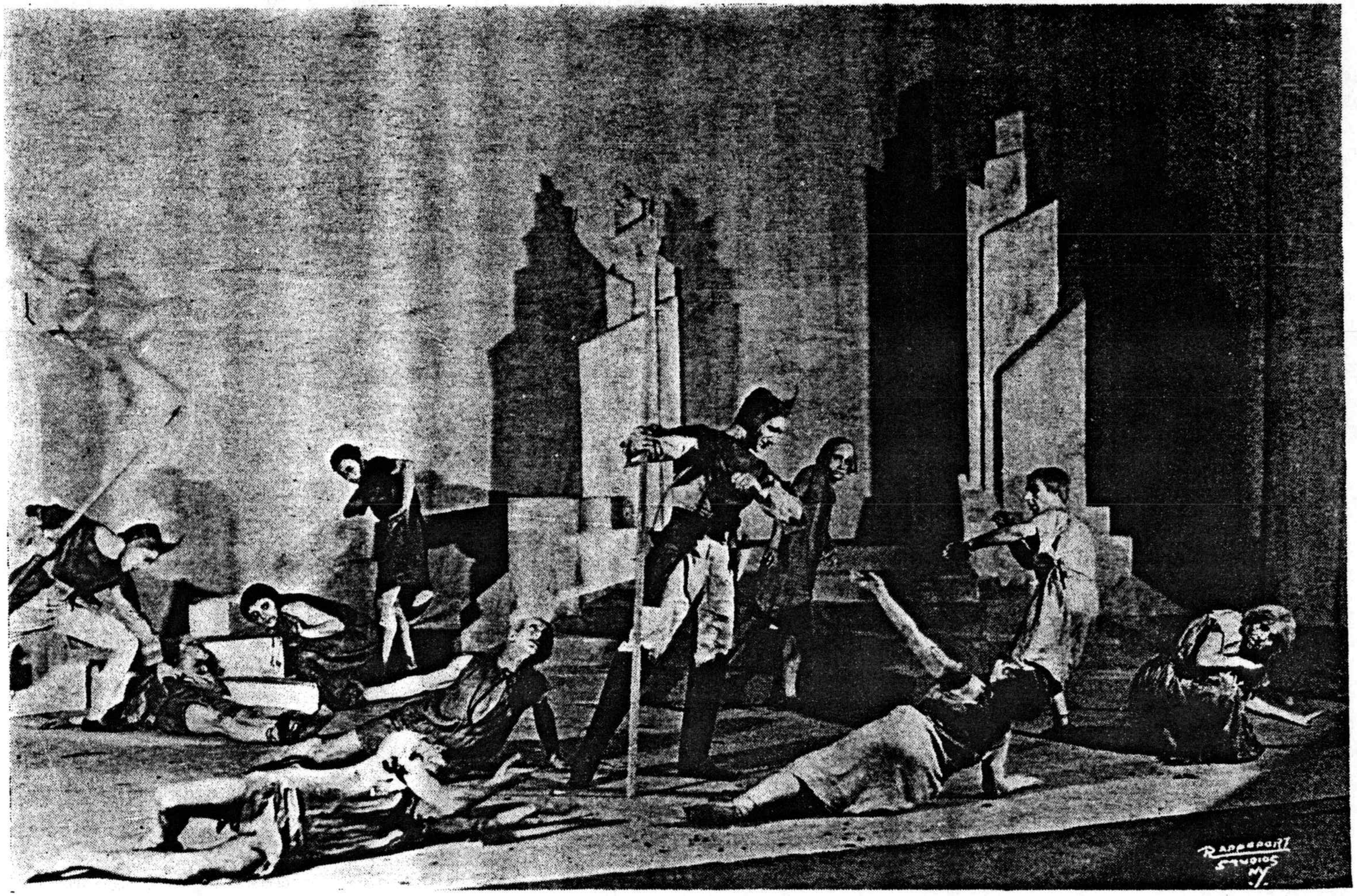

דריטער אַקט פון ביינוש שטיימאַנס „ביים טויער“, רעזשי יעקב מעסטל, דעקאָראַציעס מ. זאָלאָטאַראָף

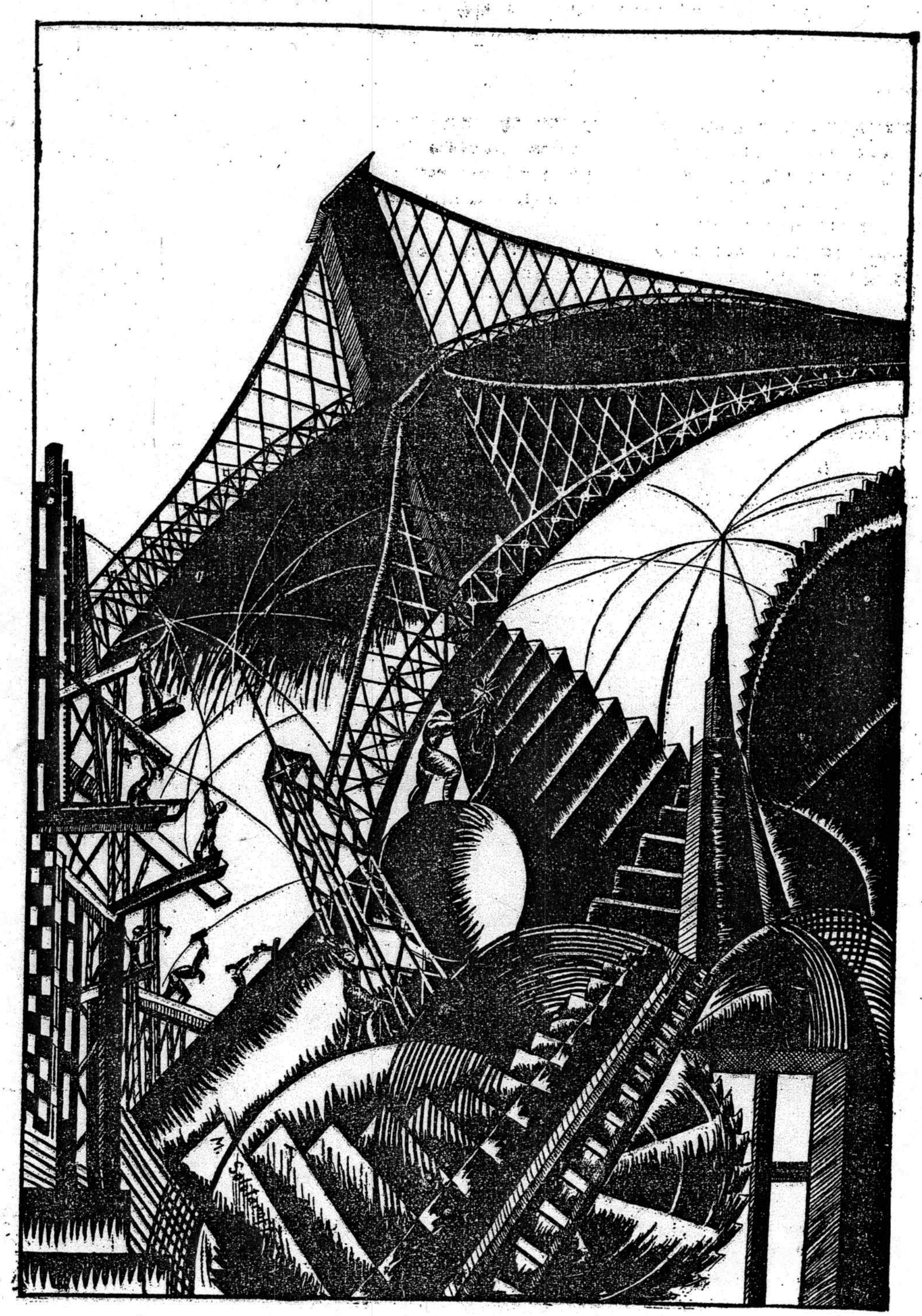

אויפבוי

געצייכנט פון מ. זאלאטאראוו.

SECOND PRODUCTION OF THE 1928-1929 SEASON

New Playwrights Theatre

Offices: 133 WEST 14th ST
Telephone WAT[illegible]

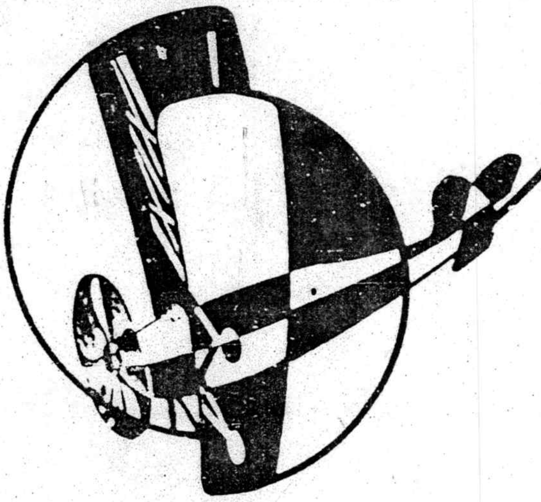

A dynamic, vivid Drama of the Machine Age

AIRWAYS, Inc.

By JOHN DOS PASSOS

Author of "MANHATTAN TRANSFER," "THREE SOLDIERS," etc.

A Bold Revolutionary Dramatization of the Economic and Social Conflicts of the past 10 years in America.

OPENING FEBRUARY 20, 1929

at the GROVE STREET THEATRE

22 GROVE STREET, New York City

One Block West of Sheridan Square Subway Station

Telephone SPRing 2772

BUY YOUR TICKETS NOW!

$1.00, $1.50, $2.00, $2.50

46 Ashland Press Inc., New York

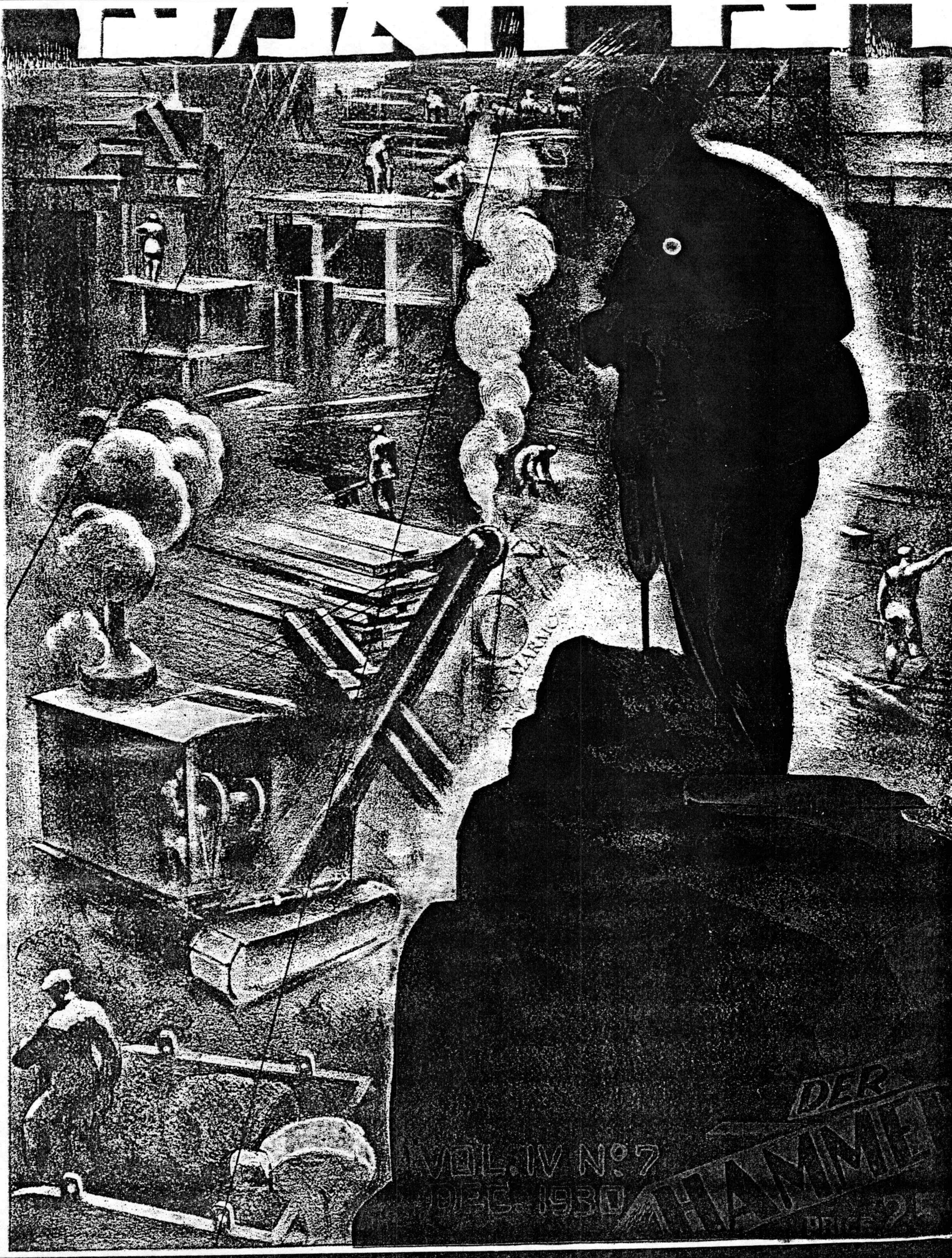

5!22

דער האמער
25¢
DER HAMMER
VOL V. NO. 3 & 4
MARCH & APRIL
1931
Gropper

דער האַמער

25¢

ER HAMMER

Vol. VI, No. 10 Nov., 1932

Der Hammer January 1936

דער האַמער

5
Copy

2 2 1956

15¢

מיט וועלן

(א מתנה די ארבעט

(צו זינגען מיט "רער־מעלנ
ארמיא")

פון נחום וו

קינדער, נאָך פעסטער
פינסטער די נאכט —
— ווי רויט !
העכער די לידער פון ב
קליין נאך אָט איצטער
ווי גרנים !

מיר גרייטן זיך איצט
טאָג —
צום טאָג, ווען באפריי
אונזער וועלט !
מיר לערנען זיך קעמפ
און טריי —
ווען מיר וועלן דארפ
ריג !

מיר וועלן מאָרגן
דאָך זיין די בויער
און קעמפער פון דער
צו אונז געהערן
וועלט אלץ — געשאפ
אין די פאבריקן און א

ער וויל לע

פון מרדכי ק

— מיסטער קארנער א
נים געווען. שבת פלעג
טען זיין קליידער־געש
ער איז אלט געוואָרן, ה
וואָרט: „א יונגער ק
און אלטער מוז שטארב
עגבערט זיין מת. אי
נים געוואָלט שטארבן.
וואָס ער וועט דארפן
אין דר׳ערד, נאָר ס׳אי
שאָר איבערצואון זיך
לער צו פרעמדע. (קי
ער נים געהאט) און אי

דער ציוניסטישער בעל־צדקה

…ענטפערן :
…ב אזא נארישקייט
…א גליקלאך פאמיליען
…אימשולדיגע פיצע־
…ן... דאן טו דאָס !
…ען צו גיין צוריק אין
…מיט צווי פיצעלאך
…עלטסטע איז קיין
…אלט געווען, דאָס
…ארישע מוטער צונג־
…אומגליקלעכע אויפ־
…האב איך זיך געמוזט
…טער מיין טרויעריגן
…ין מאכט א באָס גע־

…איך פלעג עסן אין
…, דאָס קרייד וואָס
…האָבן איך מיר נים
…אז דאָס קומט פון
…ן זייער שווערע אר־
…אר אזוי ווי א קלייד
…עסן מען מען דאך
…אין זיך געגרייטעט

…וואָרן און מיין מאן
…ט געלט פאראינטרעס
…ט ער איז געוואָרן
…ען מיר איינער צום
…יך פלעג אָבער פון
…צו ארבעטער מיטינ־
…און לעקציעס, כדי
…ן דער ארבעטער

…ליסטישע באוועגונג
… גרוים זיך געקומען
…נץ אמעריקע, האָב
…יט וואָס נאָר איך
…מען צו קאמוניסטי־
…וויילונגען, לעקציעס
…עלט צום „דושאינט
…ממעטריגע קולן
…יקענדע וועבער א.

… נים גלייבן וואָס
…ציילן: ווען די לינ־
…האָט אנגעפירט דעם
…רעסמאכער סטרייק,
…יסגעווארפט מיט זיין
…ליין שטעטעלע, ער
…ן סקעבס, און ווען
…ן דערוואוסט, האָב
…לינט אויף מיר א
… נים לאנג נאָכ־
…ק צו דער דושאינט
…עבן וואו דער שאפ
…ך בין געווען גליק־
…באטש מיט דעם גע־
… מיין מאן וואו־
…טיגן טאָג, ווי אזוי
… געקענט אזוי גע־
… ווענן זיין שאפקע.

מעריציאנישע נאָטיצן

פון דר. ה. י. זלאטקין

פראָלעטאריער, וואָס פאַר־ … מיטל, וועלכן מ׳האָט שוין באנוצט אין … וועט פיליכט געזונט ווערן און דער

העלפט, העלפט, אידן!

הינטער'ן ציוניסט שטייט דער בריטישער אימפעריאליזם.

אַ טויטע שטאָט, אַ טויטער וואַלד

פון חוה שאפראן

דער מאָן
זאָך ניט, ווי
נאָך די פרוי
צוזייטן. „זעע
אויפלעב, דער
כחות און עס
וועזנקייט פון
נעם, ווייל א
טער אָט־דער
וואָס האָבן זי
. וואָס עס
דריטע פערזאָ
לאָזט ניט צו
דרוק פון דער
מאַכט נאָך
פרוי איז אזו
דאַרף נישט
וואָס טוט זי
און אָט־ד
די אויגן האָ
ניט דערציילן
העגט האָבן ז
פון אָט־ד
פרוי פלוצלינג
בינדט איר ד
רגע רופט אָט
דער פרוי גע
נאָך דעמאָלט
דאַרף האָבן
אָבער אויפגע
פרענט זי, נ
אפשר ניט
טעאַטער.
די פרוי ז
אליין. און
ציל. און אַ
האָט איר אָר
זיין דווקא אַ
פריינדין, זי
מענטשן. זי
זאָל זי זעען.
און דווקא
מאן איר פאַ
, ניין צווא
נעשטיטט צו
זיצן, קוקן א
און זיך אויפ
הייט: איר ד
ביי אים שט
א פוך און

ער „דזשאַב"
בערג
אַר אַ קינד, האָט
ליס - סקול" און
שיין אַנטוויקלט,
וש פיינעלע איז
ט זי אויס ווי פון
נד אין איר על־
פאַרן אין „קינ־
יע, כדי נאָך מער
יונגען בווינזאַמען
ע איז אַן ארבע־
די שלעכטע צייַ־
ר האָט דורכגע־
עס און די פאַר
יקעגישן וואָס אַן
מאַכט דורך.
אַ פיאַנערסע און
פון קלאַסן־קאַמף,
עהערט געגנט פון
זי לעזט און
קומט פאַר אויף
ין, אַמעריקע און
לט און איך און
רנן טוט פיינעלע
גיין זוכן ארבעט!
ע מיידל.
מיין קינד, אַר
גיין, מיין קינד,
געגנט, אַז איך
יין פריסטער יר
ארבעט שיין פון
נאָך געגנט צייט
יר האָבן אַזוי פיל
פאַר דער „הייר
מיר ניט געבן.
„זי איז נערעכט",
מיר זיין זוכן אַר
בינסט דאָך נאָך
רן איבער די גאַר
ט", מאַמע, איך
מיידלאָך, דאַרף
יך וועל זיין פאַר
פיינעלע'ס פאָטער
האָט אים פיינעלע
לב שמייכלענדיק
ווסו, מיין קינד?
ארבעטן

„אידן בני רחמנים, שלאָגט קאָמוניסטן!“

פאר או
יונגוואר

צוויי מיידלאך א

פון שרה ב

איין אפרערנאכט, ווינט" האט געליארעג בריז — זיינען צוויי ק לאך געווען איינינקער ווייל זייער. טאטע מי זיינען אוועק צוזאמען פאר די מיבעלאך או קליידעלאך פארדינען. ציילט א שעה נאך א שוין וועטשערע אפגעג שעה ביים פענצטער מאטע מיט דער מאמע

און דער ווינט אין אריין בריז־בריז־ברוי מיידעלאך —. איך זייכ איך זיים אליין אין הוי זיינען בײדע שווע אין בעט, זיך איינגעקא צודעק, און די קלעגע

— שוועסטעריל, שוועל איין, אט־אט קומט דער אריין.

האט די עלטערע גע

שלאף, שלאף, שוו באלד וועט מאמע —האט דער ווינט שלאפט, ציטערינ די מאמע וועט ב

בורבורבו ציטעריג

רופט זיך אן די קלע דעם ווינט צו ווייזן, קיין מורא:

— לאמיר גאר לויפן געגען דעם טאטן מיט

און קיין סך נים גע זיי ארונטער פון בעט איבער ווייטע וועגן זיי קענן. אבער ווי זיי הא א פוס פון טיר ארוים ווינט די מעשה נים ג

פיצלאך מיידעלאך אליין לויפן איבער ווי ער זיך געשטעלט די און בריז־ברויז!! א קינדער פארוק און הגוז אריין!

ליגן זיי שוין ווידער פלענערע רעדט:

— שוועסטעריל, שו

מיז שטארס ארומגענ

י ועלבע
אנדער
אנדער
ם, - אז
רעכן די
רעקא־
פארגע־
(דאס
אס איך
עון פון
ים האט
לן אונ־
בעסערע
גרעניצן
אפט
אבע־
יעדער
ע אר־

האב
אין דער
,1895
ארוים
יה דער
עלגרוג
העכערע
סטונדן,
א. א.
באנוצט
ם פלע־
די היר

ער אין
אט גע־
ענווינ־
שטימס
מערס
סטינ'ס
, נאך
א צאל
איצקע,
אנד.)
אין דער
דער
ס איך
ן יאש־
ד נאך
י איינ־
פלעגט
ען וזען
אנגען?
לאנגען,
ין גראז

ל אויף
ן אלם
חיבן
שטיבל

פון פארש
קוואל

פון מאיר דוו

דאס ווינ־ליד
נאכט ־ ן

גאדל־בוימער האבן
— מעלט הוי
און קוקן אויף א יונגט
איך הער ווי זיי ווים

אם, אם, באלד־קומט
גי

דער ברוינער פויגל ז
שטילער
וועלכע ווארקעט אוט

„פון עלף און אלעמט

דיך שענסטע ליב אין

אבער די פיצל לבנה
ס'לויכטן אירע אוינע
די פארוואלטע סאב
פארז
אין ווייטע ארימס גר

בוימער ־ כ

וויג זיך וויג זיך, פ
אויפ'ן הויכן בוים,
וויג זיך וויג זיך, פ
דיך צו זעען קוים.

קליינע ברעקלאך וויו
דארט אויבן ברוין א
פון דארט פאלט מען
שלאף אין הרעמל דא

וואו זיינען די פיצל
אוואדע! דארט!
איינגעוויקלט רואיג,
איפלאכע אויף איר א

ברעקלאך זוינלינגס,
שטיל דעם־נאנצן טא
אנגעקליידלט אין גר
שלאפן זיך אן זארג.

צפון ווינטן פייפן
זייער וויג־ליד שטאו
ווינטער־ווינטן קאנע
כאטש זיי ווילן אנד

שלאפט דארט ביז ד
וועם דעם הימל מאנ
שיינע פיצלאך גרינ
וועלן דאן דערוואכן

ן ווי א
ן גאלא-
נס האט
עם אינ
ן. איך
געזעסן
ארט ביי
רוסישע
לן האב
יט אין
רונג און
לעגן ענ-
ברענגען.
, פלענן
עגספער.
ן, גאנץ

אבן און
ר, פינף
יך שוין
ים, און
ר... און
נסן ווע
רנ יע
מיר און
גט ווער
מקוים
וויטער,
ן אייזן
ען וואס
צו דער.

סטאנטן
די קא־
הערשט
פארנלי־
באם די
ין פענ־
ען שוין
יך נאך
זיך, און
ים דער
יוערנער
ניטערט.
ינגט זיך
אזוי אין
געווארן
פ, וואס
די איי-

ע וייטן,
אויף די
ע ווינק
נר.
די
נאנצע
(מורכער
זין דער

פראגן און ענטפערס וועגן געזונט

פון דר. ה. זלאטקין

השה קאלין. — מיין אינגעלע, 2 יאר אלט, האט פלוצלינג אנגעהויבן צו ...

האט קענטיג אוועקגענעבן זייער קרעפ- טע, אי פיזישע, אי גייסטיגע, אין ...

ווען איך גיי און אפילו ווען איך לינ אין בעט. איבערהויפט טוען זיי מיר ...

Chamberlain) cower behind them. [Figures 5.7 and 5.8] The drawings he produced for Der Hammer, however, are remarkable among most of his other work (except for his New Masses contributions) for their blatant references to and militant support for the Soviet Communist regime. Soviet-style figures of both factory workers and agrarian laborers are lined up as cheerleaders for the cause of nationalized industry.

In an early example from May 1926 [Figure 5.9], an overall-clad factory worker lifts his arm in triumph and looks into the distance (toward the future?), as the Yiddish title Der Hammer rises like a sun over his head. The main figure here is reminiscent of, yet stands in sharp contrast to, some of the artist's other work, where sweatshop laborers in New York are portrayed as distorted extensions of the machines that enslave them.[17] Here, the man on the cover displays the same angular bone structure and humped shoulder that the people-cum-machines display in Gropper's more damning compositions, but rather than being cramped inside a tubercular ghetto room, his body spreads out across and dominates the page. Not coincidentally, he **also** bears a strong resemblance to his portraitist; Gropper and his subject share similarly long noses, thick black hair parted on the side, striking eyes, and wide smile. [Figure 5.10] In the year following this drawing, they also briefly shared the same geographic coordinates, when Gropper visited the U.S.S.R. as part of an American delegation with writers Sinclair Lewis and Theodore Dreiser. The man on the cover (possibly the artist's alter ego) is flanked on one side by a shiny new factory complex (belching black smoke that at the time was a sign of progress, not decay), and on the other by a hammer and sickle. In its incorporation of the magazine's trademark into being half of the Soviet regime's official

[17] See discussion of Gropper's "Sweatshop" drawing and "Seamstress" painting in Chapter One.